

Arrest

nr. 279 893 van 8 november 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 20 juli 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 4 mei 2022, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 12 september 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 25 april 2022 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 4 mei 2022 verklaart de gemachtigde de aanvraag onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing. Op 4 mei 2022 wordt verzoeker bevolen om het grondgebied te verlaten. Het beroep bij de Raad is gekend onder rolnummer X.

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 25.04.2022 bij onze diensten werd ingediend door :

X (R.R.. (0) xxx)
Geboren te Bakooba op (...)1983

Nationaliteit: Irak
Adres: (...) 2018 Antwerpen

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 22.01.2021 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform art. 9ter d.d. 25.04.2022 en in de bijgevoegde medische attesten (zie bevestiging arts d.d. 04.05.2022 in bijgevoegde gesloten omslag), werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012). Aangezien betrokkene geen enkel nieuw element aanbrengt, is de aanvraag bijgevolg onontvankelijk.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

"SCHENDING VAN ARTIKEL 9TER VREEMDELINGENWET, SCHENDING VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, DE MATERIËLE MOTIVERINGSVERPLICHTING EN HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing is genomen, bepaalt dat een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door "(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft".

Artikel 9ter, §3, 5° luidt verder als volgt: "§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk: (...) 5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan." Uit artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet blijkt dat de verwerende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag, die overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd ingediend, reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling. Uit artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet blijkt voorts duidelijk dat het de bij de verschillende aanvragen voorgelegde elementen zijn die met elkaar moeten vergeleken worden, zodat de

toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet op zich losstaat van (de wettigheid van) de beslissing waarbij de eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd geweigerd. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen op grond van dezelfde medische redenen ad infinitum worden ingeroepen. De vraag stelt zich derhalve of de gemachtigde, rekening houdende met bovenvermelde bepalingen, op rechtmatige wijze kon besluiten dat de aanvraag tot machtiging van verblijf onontvankelijk kon worden verklaard op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet. Ter beoordeling van deze vraag wijst de verzoekende partij tevens op het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De verzoekende partij merkt vooreerst op dat de bestreden beslissing enkel bovenvermelde rechtsgrond (artikel 9ter, §3, 5° Vreemdelingenwet) inroept. Gelet op de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen, baseert de verzoekende partij zich hierom op deze artikelen om het betoog van de verwerende partij op haar rechtsgeldigheid te beoordelen. Het kan niet worden aanvaard dat de verwerende partij gedurende de procedure nog andere rechtsgronden zou inroepen, aangezien dit aan a-posteriori-motivering zou betreffen. Een degelijke a-posteriori motivering kan niet in aanmerking worden genomen in het kader van het aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verleende wettigheidstoezicht.

Door de arts-adviseur wordt in zijn advies van 4 mei 2022 gesteld dat de gezondheidstoestand van de heer AD A, zoals weergegeven in de medische documenten die werden gevoegd bij de aanvraag op 25 april 2022, ongewijzigd zou zijn gebleven ten aanzien van de medische attesten die werden gevoegd bij de aanvraag van 22 januari 2021: "Uit deze informatie blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag dd. 22-1-2021. Het voorgelegde MSG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene". De verzoekende partij betwist deze beoordeling, gelet op onderstaande elementen.

In het eerder opgesteld advies van de arts-adviseur van 4 oktober 2021 (opgesteld naar aanleiding van de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet van 22 januari 2021) werd door de arts-adviseur vastgesteld dat verzoeker een uitgebreide medicamenteuze ondersteuning verkrijgt. Als medicatie werd weerhouden: Dafalgan, Diazepam, Esomeprazole, Extracalm spray, Isopto Tears, Laxoberon, Loramet, Nozinan, Seroquel, Seroxat, Trazodone en Olanzapine. In het opgestelde advies door de arts-adviseur van 4 mei 2022 (opgesteld naar aanleiding van de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet van 25 april 2022) wordt door de arts-adviseur dezelfde oplijsting gegeven van de eerder vermelde medicatie, maar deze lijst wordt echter ook aanzienlijk aangevuld en dus uitgebreid: "behandeling voor PTSD: actuele therapie: paracetamol, diazepam, esomeprazol, extracalm spray, isopto tranen, laxoberon, loramet, nozinan, seroquel, seroxat, trazodone, culcolax. Als actieve medicatie ook nog paroxetine, neurontin, nozinan, terra- cortril/polymyxine, macrogol". De noodzakelijke medicatie van verzoeker is dus (veel) uitgebreider, zoals blijkt uit de vergelijking van het advies van de arts-adviseur van 4 oktober 2021 met het advies van de arts-adviseur van 4 mei 2022. De middelen dulcolax, neurontin, nozinan, terra- cortril/polymyxine en macrogol werden niet eerder vermeld (of beoordeeld) door de arts-adviseur. Dit kan worden vastgesteld door de vergelijking van de geformuleerde adviezen door de arts-adviseur op 4 oktober 2021 en 4 mei 2022. Deze nieuwe medicatie, zoals weerhouden door de arts-adviseur, werd dan ook niet eerder ingeroepen door verzoeker ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet. De gezondheidstoestand van verzoeker is dus niet "ongewijzigd" gebleven, zoals de arts-adviseur stelt in zijn besluiten ("Uit deze informatie blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag dd. 22-1-2021. Het voorgelegde MSG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene"). In zijn advies wordt dit door de arts-adviseur voorts onzorgvuldig beoordeeld doordat er eveneens slechts vluchtig wordt gesteld dat verzoeker een "arsenaal aan psychofarmaca en andere medicatie" neemt, zonder na te gaan of deze elementen (in het bijzonder de middelen dulcolax, neurontin, nozinan, terra-

cortril/polymyxine en macrogol) reeds eerder werden ingeroepen door verzoeker ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet. Uit artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet volgt immers dat de verwerende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf slechts onontvankelijk kan verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag, die overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd ingediend, reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling. Bovenvermelde elementen werden niet eerder ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling. Omwille van bovenvermelde redenen, vraagt de verzoekende partij een schending vast te stellen van artikel 9ter, §3, 5° Vreemdelingenwet evenals het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

De verzoekende partij stelt vervolgens vast dat door de arts-adviseur in zijn advies van 4 mei 2022 wordt gesteld als volgt: “Als pathologie weerhouden we PTSD onder medicatie zonder specialistische behandeling”. Het is onduidelijk wat de arts-adviseur wil bedoelen door te stellen dat er geen “specialistische behandeling” zou zijn in hoofde van verzoeker. Deze formulering is onzorgvuldig en bovendien onjuist. In het bijgevoegde medisch attest van Dr. E van 20 april 2022, zoals gevoegd onder stuk 3 bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet, wordt aangehaald onder de noemer beleid: “Voorzetting van de farmacologische en psychotherapeutische behandeling is essentieel voor stabilisatie en verbetering van de mentale toestand van de patiënt” (eigen accentuering). Onder punt C van het standaard medisch getuigschrift van Dr. E van 20 april 2022, zoals gevoegd onder stuk 2 bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet, wordt bovendien vermeld onder de voorziene duur van de noodzakelijke behandeling: “Chronische behandeling”. De noodzakelijke behandeling van verzoeker beperkt zich dus niet tot medicatie. Verzoeker verkrijgt dus ook een psychotherapeutische behandeling, afgestemd op zijn noden. Deze behandeling is voortdurend (“chronisch”). Dit betreft dus (kennelijk) een “specialistische behandeling”, hetgeen onzorgvuldig werd beoordeeld door de arts-adviseur. Omwille van bovenvermelde redenen, vraagt de verzoekende partij een schending vast te stellen van artikel 9ter, §3, 5° Vreemdelingenwet evenals het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.”

2.2. De bestreden beslissing steunt op artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet:

“De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk: (...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.”

Uit artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet blijkt dat in het geval van opeenvolgende aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet de latere aanvraag onontvankelijk wordt verklaard indien daarin dezelfde elementen worden ingeroepen als in de eerdere aanvraag. Dit houdt in dat de arts-adviseur de beide aanvragen moet vergelijken om na te gaan of de ingeroepen medische elementen al dan niet dezelfde zijn. In dat geval wordt de latere aanvraag onontvankelijk verklaard. De bedoeling van de wetgever is te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen ad infinitum worden ingeroepen (cf. RvS 20 oktober 2015, nr. 232.626).

De aanvraag om machtiging tot verblijf van 25 april 2022 is onontvankelijk verklaard omdat de elementen die werden ingeroepen reeds werden ingeroepen in een eerdere aanvraag van 21 januari 2021. In het medisch advies van 25 april 2022 wordt gesteld dat het gaat om een man van bijna 38 jaar, afkomstig uit Irak, met als pathologie PTSD onder medicatie zonder specialistische behandeling. Er wordt voorts gesteld dat verzoeker ook een arsenaal aan psychofarmaca en andere medicatie neemt waaronder pijnmedicatie zonder dat er een onderliggende pathologie is vermeld. Voorts stelt de arts-adviseur dat uit die informatie blijkt dat verzoekers gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag van 22 januari 2021, en dat het recent voorgelegde medisch getuigschrift slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van verzoeker bevestigt.

Het wordt niet door verzoeker betwist dat hij aan PTSD lijdt waarvoor hij een arsenaal aan psychofarmaca en ander medicatie moet nemen. Het louter gegeven dat verzoeker bijkomende medicatie neemt maakt niet dat het oordeel van de arts-adviseur onjuist is. Verzoeker toont niet met een begin van bewijs aan dat

die medicatie noodzakelijk is. Hij maakt niet aannemelijk dat het niet beschikbaar zijn van de bijkomende medicatie een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Waar verzoeker stelt dat hij wel degelijk een specialistische behandeling behoeft, kan verwezen worden naar het medisch advies van de arts-adviseur van 4 oktober 2021 waar de arts-adviseur zowel de noodzakelijke behandeling, opvolging en toegang tot de medische zorgen in het land van herkomst heeft onderzocht en tot de vaststelling kwam dat:

“Medische opvolging:

[...]

Medicatie:

[...]

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de medische opvolging en medicamenteuze ondersteuning voor betrokkene in Irak beschikbaar is:

- Opvolging door een psychiater en psychotherapie zijn beschikbaar, de medicamenteuze ondersteuning is beschikbaar onder vorm van Paracetamol, Esomeprazole, Picosulfaat, kunsttranen en een uitgebreid assortiment van psychofarmaca namelijk Diazepam, Lorazépam, Quetiapine, Olanzapine, Paroxetine, Mirtazapine, Flupentixol, Fluphenazine, Haloperidol, Perfenazine, Thioridazine, Zuclopentixol en Promethazine

- zo nodig is er residentiële en langdurige opvolging beschikbaar evenals specifieke opvang in kader van het vermelde suïcide risico.

Vanuit het standpunt van beschikbaarheid van de zorg is er geen tegenindicatie voor terugkeer naar het thuisland.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

[...]

Mentale aandoeningen kunnen behandeld worden in de primaire gezondheidscentra en in de ziekenhuizen. In Bagdad zijn er drie gespecialiseerde ziekenhuizen. Consultatie bij een psychiater is gratis of wordt een bijdrage gevraagd van IQD 10,000 tot 25,000.

De ngo's "Heartland Alliance" en "International Medical Corps UK" bieden geestelijke gezondheidszorg aan.

[...]

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de pathologie bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Irak. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, (Irak).”

Verzoeker toont niet aan dat hij geen toegang zou hebben tot voortzetting van zijn medicamenteuze behandeling, noch dat een eventuele psychotherapeutische behandeling in Irak niet mogelijk zou zijn. Hij kan niet gevolgd worden waar hij stelt dat de arts-adviseur dit gegeven niet onderzocht zou hebben. Hij brengt ook geen begin van bewijs bij dat de toestand ondertussen in Irak veranderd zou zijn waardoor hij er van medicamenteuze behandeling en opvolging verstoken zou blijven. Verzoeker toont niet met concrete argumenten aan dat er nieuwe elementen werden voorgelegd in het kader van zijn nieuwe aanvraag 9ter die leiden tot de conclusie dat het eerder gevoerde onderzoek niet langer volstaat om hem te behoeden voor een reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit of op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. De verwijzing naar de loutere stelling in het standaard medisch getuigschrift dat psychotherapeutische opvolging noodzakelijk is, is niet voldoende.

De arts-adviseur stelt niet op kennelijk onredelijke wijze: *“U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 22-1-2021 en 25-4-2022 te vergelijken.*

Aangeleverde stukken:

- SMG dd. 20-9-2021 van dr. E, huisarts, met als informatie:

o Gekend met PTSD met uitgebreide symptomatologie

o Actuele medicatie: paroxetine, trazodone, ne?, diazepam, diclofenac, esomeprazol, nozinan, olanzapine, paracetamol, terra-cortril, movicol

- Attest dd. 20-4-2022 : behandeling voor PTSD: actuele therapie: paracetamol, diazepam, esomeprazol, extracalm spray, isopto tranen, laxoberon, loramet, nozinan, seroquel, seroxat, trazodone, dulcolax. Als actieve medicatie ook nog paroxetine, neurontin, nozinan, terra- cortril/polymyxine, macrogol.

Uit de aangeleverde informatie besluiten we dat het hier een man van actueel bijna 38 jaar afkomstig uit Irak betreft. Als pathologie weerhouden we PTSD onder medicatie zonder specialistische behandeling. Betrokkene neemt ook een arsenaal aan psychofarmaca en andere medicatie waaronder pijnmedicatie zonder dat er een onderliggende pathologie vermeld is.

Uit deze informatie blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag dd. 22-1-2021. Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene."

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker kennis heeft van de feitelijke en juridische elementen die aan de basis van de bestreden beslissing liggen waardoor voldaan is aan de formele motiveringsplicht. In de mate verzoeker die motieven inhoudelijk aanvecht en een schending van de materiële motiveringsplicht tracht aan te tonen, dient te worden opgemerkt dat de Raad bij de beoordeling daarvan niet bevoegd is zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Verzoeker, die geen concrete elementen aanbrengt ter weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing, toont niet aan dat de bestreden beslissing werd genomen met schending van de materiële motiveringsplicht. Hij toont evenmin aan met welke gekende elementen de verwerende partij geen rekening gehouden zou hebben bij het nemen van de bestreden beslissing. Een schending van de door verzoeker aangehaalde rechtsbeginselen wordt niet aangetoond.

Het enige middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC